षट्मजः, पुं, (घट्सु रसेषु प्रजा यस्य।) वड्गोतिचक्रं, क्रो, (घड्गोतिचक्रम्।) मियुन-बामकः। यथाः—

"षिड् गो व्यक्तीकः षट्षप्रः कामकेलिर्व्यद्र्यकः पीठकेलिः पीठमदीं भविकश्चिद्रो विटः॥" दति विकागरकीयः॥

(यट्स धर्मादिषु प्रजा यस्य।) धर्मादि-यास्तविजः। यथा,—

"वर्मार्थकाममोचेषु लोकतत्त्वार्थयोर्पि। षट्मु प्रजास्ति यस्योज्ञैः स षट्मज्ञ इति स्मृतः॥' इति च विकायङ्ग्रेषः॥

मड़की खः, पुं(वट, सुरसेषु समी खः।) सकारः। इति केचित्॥

यड्ड्रं, को, (बसां अङ्गानां समाहारः। गरी-रख वडवयवम। यथा,—

"जक्षे बाह्र शिरी मध्यं षड्क्रमिदसुखते॥" इति शक्त्रविद्वतः॥

वेदाङ्गपट्गास्त्राणि । यथा,—
"गिचा कची व्याकरणं निरुद्धं ज्योतिषं तथा कन्दसेति षड्ङ्गानि वेदानां वैदिका विदुः॥"
इति गञ्दरस्रावसी॥॥॥

चित्र । बङ्गान्याह शिचापद्मम् ।
"कन्दःपादी तु वेदष्य हस्ती कल्पोऽय कथते ।
ज्योतिषामयनं नेत्रं निक्तं त्रोतमुचते ॥
शिचान्नाचन्तु वेदस्य मुखं व्याकरणं चृतम् ।
तस्मात् साङ्गमधीलेव श्रृञ्जनि महीयते ॥"
हति तिष्यादितस्वम् ॥*॥

बावायाबीयदानाङ्गपीठादिकम्। इति स्रोक-प्रसिदम्॥ ॥ षट्प्रकारमञ्जविशेषः। यथा,— "गोसृतं गोमयं चौरं सर्पिर्देषि च रोचना। षड्ङ्गमेत्वाङ्क्यं पवितं सर्वदा गवाम्॥ इति स्रातः॥ ॥ ॥

द्वदयादिषड्वयवम्। तत्र्यमाणं न्यासमञ्दे दृष्टव्यम्॥

पड़क्षः, पुं, (पट् बक्षानि यस्य।) चुट्रमोच्चरकः। दित राजनिर्धेग्यः॥ (वेदः। यसाः—
"गिचाकत्यो व्याक्तरणं निक्तं कृत्यसाञ्चयः। ज्योतिषामयनश्चेत्र षड्को वेद उच्चते॥")
पड़क्षजित्, पुं, (षड़क्षं जितवानिति। जि + किष्। विख्:। दित शब्दमाना॥ षड़क्षजेतरि, वि॥ पड़िम्मः, पुं, (षट्षु धम्मायिकाममोच्चनोकतन्यार्थेष स्थिता यस्य। वक्षः॥ दक्षम्यः॥

स्वार्येषु चभित्रा यस्य । वृद्धः ॥ इत्यमरः ॥ यडगीतः, स्त्री, रविसंकान्तिविश्वः । सातु मियुनवान्याधनुमानिराशिषु भवति । यथा, भविष्यमास्त्राज्योतिषेषु ।

'सगककेटमंकान्ती हं तृदगदित्तणायने। विषवती नुलामेष गीनमध्य तथावराः॥ धन्सिय्नकन्याम् मीनं च पडगौतथः। स्वतृथिककृष्येषु मिद्दं विष्णुपदी मृता॥"

इति तिव्यादितस्वम्॥ प्रम्याः पृष्यकातः मेकान्तिगव्हे द्रष्टव्यः॥७॥ वङ्धिकागीतिमंस्या। इत्यक्ष्यास्त्रम् ॥ क्रेयागी इति आषा ॥

पड़शीतचक, क्री, (षडशीतसक्रम्।) मिथुनः कन्याधनुमीनराशिस्थरवेः श्रभाग्रभफलचानार्थं नचत्राङ्गनराकारचक्रम्। यथा, — "मुखे चेकं करे वेदा: पादयुग्मे द्वयं द्वयम्। क्रोडे वाणस्त्रथा वेदा: करे मच्येतरेऽपि च ॥ दयं दयं तथा नेत्रे मस्तके त्रितयं तथा। दयदेय तथा गृद्धो षडशीत्थां स्तृभे स्थिते॥

हयदैय तथा गृद्धो षड़शीत्यां स्त्री स्थिते॥ मुखे दुःखं करि साभः पादयोश्च मगं हृदि। कान्ता स्वाहत्यनं वाभे हस्ते स्थात् स्वीयभे दृषाम॥

समानं नेत्रयोश्चैव त्रप्रमानश्च मस्तर्के।
गुग्ने चैव भवेकृत्युः षड्मौतिफलन्युतिः॥"
इति ज्योतिस्तन्त्वम॥

ष्ड्टकं, क्री. योगविशेष:। सतु वरकन्ययोः स्वस्तराध्यपेचया परस्यरबहाष्ट्रसराशिसस्वन्यः सचित्रारिभेटेन दिविध:।तत्र भित्रषड्-ष्टकं यथा। योपतिरक्षमासायाम्।

"सकरसमेतं सियुनं कन्याकलसी स्रोन्द्र-सीनी च।

हषभमुले चलिमेषी कर्कटचनुषी च मित्र-विधी॥"

षड्छकाविति श्रेष: ॥०॥ श्रदिषड्छकमाच । "मकरः करिक्कलरिएना

म्भवरः कारकुलारपुना कन्या मेषेण सह भावस्तुलया। कर्विघटी द्वषधनुषी द्वसिकामियुने चारिविधी॥ द्वसकाष्ट्रमे भन्ती भन्ती वृष्टे चव

यदि कन्याष्टमे भर्ता भर्तुः षष्ठे च कन्यका ! षड्छनं विजानीयात् विर्ज्ञितं त्रिद्रशैरिय॥' अष्ड छकादी तारानियममाच । भीमपराक्रमः। 'मोच्चये ह्युभयोई थोरिप त्यारैकाधियत्येऽिषवा ताराषट् च सुमित्रमित्रजननचेमार्थमम्पद्यदि षट्काछे नव पच्चके व्ययधने योगे च युंयोपितोः प्रीत्यायुःसुखब सिष्ठ हिष्ठ जनकः कार्यो विवादः

स्तदा॥"

गर्गः ।

"मरणं तारविरोधे ग्रहरिष्ठभावे चिरेण। रोगादि नरनार्थ्योः षट्काष्टे वैरं भवेदाग्र॥" व्यासः।

"मैचादियोगेऽपि षड्छकादी तारा विषत्प्रत्यरिनेधनाच्याः। वर्च्या विवाई पुक्षोडुतो हि मौतिः परा जन्मसु तारकासु॥" दति ज्योतिस्तस्वम्॥॥॥

मतान्तरं यथा,--

''मिंहेन मरूर' येष्ठी कत्ययो मेव उत्तमः। तृत्तया सह मीनस्तु कुषोन सह कर्कटः॥ धनुषा हषभः येष्ठी मिय्नेन च हियकः। एतत् पड्डकं प्रीत्यै भवत्यवःन मंग्रयः॥"

इति गाक्द्रे ६१ घध्यायः॥ प्रहाननः,प्रं, (क्रित्तिकादीनां प्रसा स्तनपानार्थे ष्रद् पाननानि यस्य।) कार्त्तिकयः। इत्यमरः॥ (यथाः महाभारते। ३। २३१। २०। षडाम्ना

"स्तोषामि देवैक्ट विभिन्न जुष्टं भत्त्वा गुइं नामभिरामयम्। पड़ाननं प्रतिधरं सुवीरं निवीध चैतानि कुरुपवीर!॥") तस्य कार्त्तिकेयनामकारणं यथा,—— "धिनपुत्तः कुमारस्तु प्ररस्तस्वे व्यजायता तस्य साखी विशाख्य मैगमियच पृष्ठजः॥ प्रपत्यं सत्तिकानाच्य कार्त्तिकेयस्ततः स्मृतः॥" दति मातस्ये ॥ प्रध्यायः॥

दात भात्स्य प्रच्यायः॥ (षट्स वदनेषु, क्षी। यया. रघः।१४। २२। "सर्वासु माढ्खपि वत्मज्ञतात् स निर्व्विभेषप्रतिपत्तिरासीत्। षड़ाननापीतपयोधरासु नेता चमूनामिब क्षतिकासु॥")

पड़ाकायाः, पं, (षट् भाकायाः।) शिवस्य षड्यज्ञविनिगतषट्प्रकारतन्त्रभास्त्रम्। यथाः स्रीयिव उवाच।

"अधेदानीं प्रवच्यामि आस्वायक्यनं पृथक्। पूर्वानायो यदा मन्त्रसादा प्राचीदिशि स्थित सदागिवीऽहं भगवानाचारः परिकोर्त्तितः। एवं वै दिचणानाःयो दिचणस्यां दिशि स्थित एवं हि पश्चिमान्नायः पश्चिमायां दिशि स्थित एवमेवोत्तराद्याय उत्तरस्यां दिशि स्थित:॥ म्खम्बं कतं देवि ! यत् प्रीतं तव सन्निधी। जर्दानायस कथितो देवानामपि दुर्जभः॥ यदा चाधोमुखं देवि यत् प्रोत्तं गिरिजे प्रिये। अध शासाय दल्ताः सत्यं सत्यं समध्यमे । षड़ान्त्रायायं कथितायोत्पत्तिक्रमनामतः॥॥॥ यसिन् यसिंश ये देवाः कथिताश बरानने। तान्देवां अप्रच्यामि साधकानां हिताय वै॥ योविद्याभेदसहिता तारा च विषुरा तथा। भुवनेशो चात्रपूर्णा पूर्वासाय प्रकीर्त्तिताः॥ वगलामुखी च विश्वनी त्वरिता धनदा तथा। विधनी बालभैरवीत्पर्यः।

सहिप्यो महालच्योईचियानायकीर्त्तताः॥ महास्वरस्ती विद्या तथा बाबादिनी परा। प्रत्यक्तिरा भवानी च पश्चिमाकायकीतिता:॥ कालिका भेदसिक्ता ताराभेदेख संयुता। सातको भैरवी च्छित्रा तथा धूमावती परा। उत्तरान्त्रायकथिताः कसी शीघ्रफलप्रदाः॥ समस्तमेदसहिताः कालिकायाः प्रकीर्त्तताः। हाविंगत्यचरी तासां दिचणान्नायकी सिता। एकजरा पड़ाकार्य महामोचप्रदायिनी। तत्परा परमा विद्या न विद्यान्तरगीपिता॥ परप्रसादसन्तव जड्डान्तारी प्रकीतिंतः। वागी खरादयो देवा अध बाह्मायकी र्त्तिता:॥ जड्डामायी अध्यैव केवलं मोचदो भवत। धमीार्थकाममी चार्च बाजायात्वे प्रकीतिताः॥ यथोत्तविधिना भद्रे कत्वा फलभवाप्र याताशा पूर्वास्त्रायादिसर्वासां विधानं शृण् सुन्दरि। क्रत्वा येनाश सभते फलं यद्त्रमोत्तमम्॥ षदक्रमाफ्नदा नृणां षड्गमायाः प्रकीर्त्तिताः।